KOHTUJURISTI ETTEPANEK

CHRISTINE STIX-HACKL

esitatud 18. mail 2006 [1]

I. Sissejuhatus

1. Käesoleva eelotsusetaotlusega palub Verwaltungsgericht Sigmaringen Euroopa Kohtul tõlgendada määruse (EMÜ) nr 857/84 [2] (muudetud määrusega (EMÜ) nr 590/85 [3]) artiklit 7 ning määruse (EMÜ) nr 1546/88 [4] artiklit 7.

2. See puudutab küsimust, kellele jääb piimakvoot, kui rentnik on lõpetanud põllumajandusmaa rendilepingu vabatahtlikult, kusjuures rendileandja ei ole piimatootja, ta ei kavatse piimatootmist alustada ega ettevõtet mõnele teisele piimatootjale rendile anda.

1 — Algkeel: saksa.

2 — Nõukogu 31. märtsi 1984. aasta määrus (EMÜ) nr 857/84, millega võetakse vastu määruse (EMÜ) nr 804/68 artiklis 5c osutatud maksu üldised rakenduseeskirjad piima ja piimatoodete sektoris (EÜT L 90, lk 13).

3 — Nõukogu 26. veebruari 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 590/85, millega muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 857/84, millega võetakse vastu määruse (EMÜ) nr 804/68 artiklis 5c osutatud maksu üldised rakenduseeskirjad piima ja piimatoodete sektoris (EÜT L 68, lk 1).

4 — Komisjoni 3. juuni 1988. aasta määrus (EMÜ) nr 1546/88, mis sätestab määruse (EMÜ) nr 804/68 artiklis 5c märgitud lisamaksu kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 139, lk 12).

II. Õiguslik raamistik

A. *Ühenduse õigus*

3. Kuna ühenduses toodetakse liiga palju piima, kehtestati 1984. aastal nõukogu 31. märtsi 1984. aasta määrusega (EMÜ) nr 856/84, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 804/68 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, [5] piima lisamaksusüsteem. Nõukogu 27. juuni 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 804/68 [6] (muudetud määrusega nr 856/84) artikli 5c kohaselt tuleb lisamaksu tasuda piimakogustelt, mis ületavad kehtestatud piimakvoodi.

5 — EÜT L 90, lk 10.

6 — Piima- ja piimatooteturu ühist korraldust käsitlev määrus (EÜT L 148, lk 13).

4. Määrusega 857/84 kehtestati piima ja piimatoodete sektoris määruse nr 804/68 artiklis 5c osutatud maksu üldised rakenduseeskirjad.

5. Määruse nr 857/84 (muudetud määrusega nr 590/85) artikkel 7 sätestab muu hulgas:

„(1) Talumajapidamise müügil, rentimisel või pärimise teel üleminekul läheb vastav kvoot ostjale, rentnikule või pärijale üle täielikult või osaliselt vastavalt kehtestatavatele eeskirjadele.

Maa üleminekul riigiasutusele ja/või avalikuks kasutamiseks võivad liikmesriigid sätestada, ilma et see piiraks artikli 3 teise lõigu kohaldamist, et kogu või osa üleminevale talumajapidamisele või talumajapidamise osale vastavast kvoodist antakse üleandva tootja käsutusse juhul, kui ta kavatseb jätkata piimatoodete tootmist.

[...]

(4) Juhul kui põllumajanduslik rent lõpeb ja rentnikul ei ole õigust rendilepingut samadel tingimustel pikendada, võivad liikmesriigid sätestada, et kogu või osa renditava põllumajandusettevõtte vastavast kvoodist antakse endise rentniku käsutusse juhul, kui ta kavatseb jätkata piimatoodete tootmist.

(5) Selle artikli rakenduseeskirjad määratakse kindlaks (EMÜ) määruse nr 804/68 artiklis 30 sätestatud korras."

[mitteametlik tõlge]

6. Komisjoni määruse nr 1546/88 artikkel 7 sisaldab muu hulgas ka järgmiseid rakendamistingimusi:

„Selleks et kohaldada määruse (EMÜ) nr 857/84 artiklit 7 ja ilma, et see piiraks nimetatud artikli lõike 3 kohaldamist, lähevad tootjate ja ostjate kvoodid valemi A ja B raames ning otse tarbijatele müüvate tootjate kvoodid üle järgmistel tingimustel:

1) kogu talumajapidamise müügil ja rentimisel või pärimise teel üleminekul läheb

vastav kvoot üle tootmist jätkavale tootjale;

2) talumajapidamise ühe või mitme osa müügil ja rentimisel või pärimise teel üleminekul jaotatakse vastav kvoot tootjate vahel, kes saavad talumajapidamise oma valdusse, piimatootmiseks kasutatavate pindade või liikmesriikide kehtestatud muude objektiivsete kriteeriumide alusel. Liikmesriigid võivad jätta arvestamata ülekantud osad, mille piimatootmiseks kasutatav pind on väiksem nende määratletud minimaalsest pindalast. Sellele pindalale vastava kvoodi osa võib täies ulatuses anda varudesse;

3) punktide 1 ja 2 ning neljanda lõigu sätteid kohaldatakse vastavalt erinevatele siseriiklikele õigusnormidele analoogselt muude üleminekujuhtumitega, millel on tootjatele võrreldavad juriidilised tagajärjed;

4) kui kohaldatakse määruse (EMÜ) nr 857/84 artikli 7 lõike 1 teist lõiku ja lõiget 4, mis käsitlevad maa üleminekut riigiasutusele ja/või avalikuks kasutamiseks ja juhtumeid, kui põllumajandusmaa rendilepingud lõpevad ja rendilepinguid samadel tingimustel ei pikendata, antakse kogu või osa talumajapidamise kvoodist või talumajapidamise selle osa kvoodist, mis antakse üle või mille rendilepingut ei pikendata, asjaomase tootja käsutusse, kui ta kavatseb jätkata piimatootmist tingimusel, et kogu kvoot, mis tal juba oli, ja kvoot, mille ta sai ülevõetavale talumajapidamisele või sellele, milles ta tootmist jätkas, ei oleks suurem kui kvoot, mis tal oli enne üleminekut või rendilepingu lõppemist.

Liikmesriigid võivad kohaldada punktide 1, 2 ja 4 sätteid viiteperioodi ajal ning sellest alates toimunud üleminekutele.

[...]" [mitteametlik tõlge]

7. 1. aprillist 1994 tunnistati määrus nr 857/84 kehtetuks ja asendati nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 3950/92, millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks.[7]

7 — EÜT L 405, lk 1.

8. Määruse nr 3950/92 artikli 7 lõige 1 sätestab:

„Talumajapidamise müümisel, rentimisel või pärandamisel kandub talumajapidamisele antud kvoot koos talumajapidamisega üle teisele tootjale vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mille määramisel võtavad liikmesriigid arvesse piimatootmispiirkondi ja muid objektiivseid tunnuseid ning võimaluse korral pooltevahelisi kokkuleppeid. See osa kvoodist, mida ei kanta üle koos talumajapidamisega, antakse riigi varudesse.

[...]" [mitteametlik tõlge]

B. *Siseriiklik õigus*

9. Saksamaa Liitvabariigis on piimakvootide jaotamine reguleeritud 21. märtsi 1994. aasta Milchgarantiemengenverordnungiga [8] (määrus tagatud piimakvootide kohta; edaspidi „MGV"), mida on viimati muudetud 25. märtsi 1996. aasta 33nda muutva määrusega. [9]

10. MGV § 7 sätestab muu hulgas:

„(3a) Kui ettevõtte osad, mida kasutatakse piimatootmises, tagastatakse rendileandjale enne 2. aprilli 1984 sõlmitud rendilepingu kohaselt pärast 30. septembrit 1984, ei kanta kvooti üle kuni 5 hektari suurusele loovutatud pindalale vastavas osas; 5 hektarit ületavale pindalale vastavast kvoodist läheb rendileandjale üle kuni pool, maksimaalselt siiski 2500 kg hektari kohta. See ei kehti, kui rendileandja ja rentnik on sõlminud teistsuguse kokkuleppe, kui rentnik ütleb rendilepingu üles või kui rendileandja tõendab, et ta ise, tema abikaasa või tema lapsed vajavad piimatootmiseks seda kvooti; sellistel juhtudel läheb rendileandjale üle maksimaalselt 5000 kg hektari kohta. Esimese või teise lause alusel rendileandjale üleminev kvoot vabaneb vastavalt määruse (EMÜ) nr 857/84 artikli 3a lõike 1 viimasele lõigule ja lõike 3 esimese lause teisele võimalusele Saksamaa Liitvabariigi kasuks, kui ülekandmine leiab aset enne §-s 1 osutatud õigusaktides ettenähtud tähtaja möödumist. Esimese lause kohane ülekandmine ei hõlma Milchaufgabevergütungsgesetzi § 2a lõike 4 viienda

8 — 21. märtsi 1994. aasta Milchgarantiemengenverordnung (*Bundesgesetzblatt* (*BGBl*) 1994 I, lk 586).

9 — 25. märtsi 1996. aasta 33. muutev määrus (*BGBl.* 1996 I, lk 535).

lause ega § 2a lõike 3 sätete koosmõju alusel vabanenud ja rentnikule tasu eest määratud kvoote.

[...]"

III. Asjaolud, põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

11. K. Leiprecht andis 15. novembril 1980. aastal põhikohtuasja kaebuse esitaja (edaspidi „kaebaja") A. Kibleri isale piimatootmise eesmärgil rendile 4,01 hektarit heinamaad.

12. Kaebaja, kellest oli vahepeal saanud oma isa õigusjärglane, ütles 30. novembril 1992 rendisuhte üles. Enne seda oli ta piimakvoodi ühe osa andnud M. Ottile allrendile.

13. Rendileandja K. Leiprecht palus seepeale 16. detsembril 2002. aastal Ravensburgi Amt für Landwirtschaft, Landschafts- und Bodenkulturilt (põllumajandusamet; edaspidi „ALLB") väljastada tõend talle kinnisasja tagastamise tõttu tagasiantud piimakvoodi osa kohta. Ta täpsustas oma taotluses, et ta ei ole ise piimatootja ja tal ei ole ka kavas taolist tegevust alustada.

14. 5. mail 2003. aasta otsusega tõendas ALLB K. Leiprechtile esiteks, et piimatootmiseks kasutatava 4,0166 hektari suuruse heinamaa tagastamise tõttu oli 1. aprillist 2003 talle määratud kvoot 4391,28 kg hektari kohta, ja teiseks oli tõendis märgitud ajutiseks tarnekvoodiks 11 817 kg koos baasrasvasisaldusega 4,08%.

15. Allrentnik M. Ott vaidlustas vaid baasrasvasisalduse ebaõige määratlemise, kaebaja ja K. Leiprecht esitasid aga ALLB otsuse peale vaide.

16. Regierungspräsidium Tübingen jättis 27. aprilli 2004. aasta otsusega rahuldamata kaebajate vaide. Oma otsuse põhjenduseks märkis ta, et antud asja tuleks õiguslikult hinnata 30. novembril 1992 kehtinud õigusnormide põhjal. Seega on asjakohane

31. märtsi 1984. aasta määrus nr 857/84 ning antud asjas ei saa kohaldada 20. juuni 2002. aasta otsust kohtuasjas Thomsen [10], mis tehti määruse nr 3950/92 tõlgendamiseks.

17. Kaebaja esitas 25. mail 2004. aastal selle vaideotsuse peale kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule. Oma kaebuse toetuseks väitis ta, et kõnealuse rendimaa tagastamise hetkel ei olnud M. Ott ega K. Leiprecht piimatootjad. Kohtuotsus Thomsen on üle kantav ka juhtumitele, mis jäävad määruse nr 857/84 artikli 7 lõike 1 kohaldamisalasse, seda enam et kohaldada tuleb määruse nr 804/68 artiklis 5c sätestatud lisamaksu rakenduseeskirju, mis määravad tootja mõiste seoses pindala ja kvootide üleminekuga.

18. Põhikohtuasja vastustaja Baden-Württembergi liidumaa (edaspidi „vastustaja") täpsustab, et kvoodi ülevõtja puhul ei ole oluline, kas ta on piimatootja. Tootja mõistet ei mainita määruse nr 857/84 (muudetud määrusega nr 590/85) artikli 7 lõikes 1. Eeskirjad, mille kohaselt põllumajandusmaa lõppevate rendilepingute puhul peab rendileandja olema tootja, et kvooti jälle tagasi saada, on esmakordselt sätestatud alles määruse nr 3950/92 artikli 7 lõikes 2.

10 — Euroopa Kohtu 20 juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-401/99: Thomsen (EKL 2002, lk I-5775).

19. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu seisukohast ei ole senise kohtupraktika põhjal võimalik vastata üheselt ja selgelt küsimusele, kas kvootide tagasiminek rendileandjale eeldab tema tootjaks olemist. Kui sellele küsimusele saaks jaatavalt vastata, siis tekiks küsimus, kas rentnik võib kvoodi endale jätta juhul, kui ta on põllumajandusmaa rendilepingu lõpetanud vabatahtlikult.

20. Neil asjaoludel otsustas Verwaltungsgericht Sigmaringen 12. mai 2005. aasta määrusega, mis saabus kohtukantseleisse 6. juulil 2005, esitada Euroopa Ühenduste Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas määruse (EMÜ) nr 857/84 (muudetud määrusega nr 590/85) artikli 7 lõikega 1 ning määruse (EMÜ) nr 1546/88 artikli 7 punktidega 2, 3 ja 4 on kooskõlas siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt saab rendileandja talumajapidamise rendileantud osa tagastamise korral koos ettevõtte osaga tagasi ka vastava kvoodi piimatootmiseks kasutatud rentniku talumajapidamise pinna eest isegi siis, kui ta ei ole tagastamise hetkel enam piimatootja, ei kavatse piimatootmist enam uuesti alustada ega ka ettevõtet mõnele teisele piimatootjale rendile anda?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas määruse (EMÜ) nr 857/84 (muudetud määrusega (EMÜ) nr 590/85) artikli 7 lõikega 1 ja määruse (EMÜ) nr 1546/88 artikli 7 punktiga 4 on kooskõlas siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad, et rendilepingu lõppemisel jääb kvoot täies ulatuses ettevõtte osa rentnikule, isegi kui rendisuhe lõpetati vabatahtlikult?"

IV. Esimene eelotsuse küsimus

21. Kõigepealt tuleb meenutada, et õigusalase koostöö raames on eelotsusemenetluses siseriikliku kohtu ülesandeks vaidluse asjaolude tuvastamine ja hindamine, samas kui Euroopa Kohtu ülesandeks on anda siseriiklikule kohtule tõlgendamise juhtnööre, mis on vajalikud konkreetse vaidluse lahendamiseks. [11]

22. Eelotsusetaotluse esitanud kohus tahab oma esimese küsimusega sisuliselt teada, kas enne määruse nr 3950/92 jõustumist kehtinud ühenduse õigusnormide kohaselt, millega kehtestati lisamaks piimale — eelkõige vastavalt määrusele nr 857/84, mida on muudetud määrusega nr 590/85, ning määrusele nr 1546/88 —, saab rendileandja ettevõtte osaga tagasi ka vastava kvoodi vastava piimatootmiseks kasutatud pinna eest isegi siis, kui ta ei ole tagastamise hetkel enam piimatootja, kui ta ei kavatse piimatootmist uuesti alustada ega ka asjaomast maad mõnele piimatootjale rendile anda.

23. Kohtuasjas Thomsen sedastas Euroopa Kohus, et piimatootmisega tegelevat ettevõtet puudutava põllumajandusliku rendilepingu lõppemisel võib sellega seotud kvoodi tagastada rendileandjale täielikult või osaliselt ainult siis, kui ta on ise piimatootja või ta kavatseb piimatootmist alustada või kui ta kannab rendilepingu lõppemisel kvoodi üle kolmandale isikule, kes on piimatootja. [12]

24. Siiski esinevad põhikohtuasjas kahtlused tingimuse suhtes, mille kohaselt läheb rendimaaga seotud kvoot tagasisaamisel rendileandjale üle vaid siis, kui ta on ise tootja, kuna otsus Thomsen puudutas mää-

11 — Vt mh 11. aprilli 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-51/96 ja C-191/97: Deliège (EKL 2000, lk I-2549, punkt 50); 22. mai 1990. aasta otsus kohtuasjas 332/88: Alimenta (EKL 1990, lk I-2077, punkt 9) ja 3. juuni 1986. aasta otsus kohtuasjas 139/85: Kempf (EKL 1986, lk 1741, punkt 12).

12 — Eespool 10. joonealuses märkuses viidatud otsus kohtuasjas C-401/99, punktid 41, 45 ja 46.

rust 3950/92, mille artikli 7 lõikes 1 on — erinevalt käesoleval juhul kohaldatava määruse nr 857/84 (muudetud määrusega nr 590/85) artikli 7 lõikest 1 — „tootja" mõiste selgelt nimetatud.

25. Rõhutamaks selle erinevuse olulisust, tuleb märkida, et Euroopa Kohus on otsuses Thomsen määruse nr 3950/92 tõlgendamisel toetunud korduvalt põhimõttele, et kvooti saab põllumajandustootjale määrata üksnes siis, kui ta on ise tootja. [13]

26. See põhimõte tuleneb piima lisamaksustamist puudutavate õigusnormide üldisest mõttest ja eesmärgist [14] ning nagu komisjon õigesti märgib, otsustas Euroopa Kohus neid kohaldada juba enne otsust Thomsen seoses määruse nr 857/84 vastavate sätete tõlgendamisega. [15]

27. Otsuses Thomsen, mille kohaselt saab rendileandjale anda kvoodi vaid siis, kui ta on ise piimatootja või kavatseb piimatootmist alustada või ettevõtte mõnele piimatootjale rendile anda, ei põhine Euroopa Kohtu tõlgendus mitte niivõrd määruse nr 3950/92 sõnastusel, vaid pigem üldpõhimõttel, mis on üldiselt piima lisamaksueeskirjade ja eelkõige määruste nr 857/84 ja nr 1546/88 aluseks. Seega on Euroopa Kohtu väide otsuses Thomsen ka käesolevas asjas kohaldatav.

28. Seega tuleb esimesele küsimusele vastata, et määruse nr 857/84 (muudetud määrusega nr 590/85) artikli 7 lõiget 1 ja määruse nr 1546/88 artikli 7 esimese lõigu punkte 1, 3 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtte rendileantud osa tagastamisel ei lähe piimatootmiseks kasutatud aladele vastav kvoot rendileandjale tagasi, kui ta ei ole tagastamise hetkel enam piimatootja, kui ta ei kavatse piimatootmist alustada ega asjaomaseid alasid mõnele teisele piimatootjale rendile anda.

V. Teine eelotsuse küsimus

29. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis tahab eelotsusetaotluse esitanud kohus

13 — Vt eespool 10. joonealuses märkuses viidatud otsus kohtuasjas C-401/99, punktid 32 ja 39.

14 — *Ibidem.*

15 — Vt 15. jaanuari 1991. aasta otsus kohtuasjas C-341/89: Ballmann (EKL 1991, lk I-25, punkt 9) ja 17. aprilli 1997. aasta otsus kohtuasjas C-15/95: EARL de Kerlast (EKL 1997, lk I-1961, punkt 24).

teise eelotsuse küsimusega teada sisuliselt seda, kas vastavalt määrusele nr 857/84, mida on muudetud määrusega nr 590/85, ja määrusele nr 1546/88 jääb põllumajandusmaa rendilepingu lõpetamisel kvoot täies ulatuses ettevõtte osa rentnikule, kui rendisuhe lõpetati vabatahtlikult.

30. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt põhineb kogu kvootide süsteem määruse nr 857/84 artiklis 7 ja määruse nr 1546/88 artiklis 7 kehtestatud üldpõhimõttel, et kvoodid eraldatakse vastavalt maa-aladele ja sellepärast antakse need üle koos selle maa-alaga, mille alusel nad olid määratud. [16]

31. Seega kantakse kvoot üle põhimõtteliselt vaid koos sellega seotud ettevõtte maa-alaga tingimusel, et see ülekandmine vastab määruse nr 857/84 artiklis 7 ja määruse nr 1546/88 artiklis 7 ettenähtud vormidele ja tingimustele. Seega välistab kvootide süsteem kvootide eraldi ülemineku, välja arvatud ühenduse õiguses ettenähtud erandid. [17]

32. Käesoleval juhul tuleb äärmisel juhul kõne alla määruse nr 857/84 (muudetud määrusega nr 590/85) artikli 7 lõikes 4 ettenähtud erand, mille rakenduseeskirjad on sätestatud määruse nr 1546/88 artikli 7 lõike 1 punktis 4. [18]

33. Määruse nr 857/84 artikli 7 lõike 4 kohaselt võivad liikmesriigid lõppeva rendilepingu puhul rentnikule ette näha kvoodi. Lisaks asjaolule, mida märkis Saksamaa Liitvabariigi valitsus, et Saksamaa Liitvabariik ei ole sellist võimalust üldse kasutanud, tuleneb juba selle määruse sõnastusest, et see on kohaldatav juhtumitele, kus rentnik tahab piimatootmist jätkata ka peale seda, kui põllumajandusmaa rendileping lõpeb ja seda ei saa enam pikendada.

34. Määruse nr 590/85 põhjendusest 6 tuleneb, et see säte, mis on liiatigi erand üldpõhimõttest, mille kohaselt kantakse kvoot üle koos sellega seotud maa-alaga, ja mida tuleb kitsalt tõlgendada, lisati määrusele nr 857/84 leevendamaks raskeid majanduslikke ja sotsiaalseid tagajärgi, mis kaasnevad selle põhimõtte rakendamisega, kui

16 — Vt selle kohta eespool 15. joonealuses märkuses viidatud otsus kohtuasjas C-15/95, punkt 17, ja 23. jaanuari 1997. aasta otsus kohtuasjas C-463/93: St. Martinus Elten (EKL 1997, lk I-255, punkt 24); vt lisaks 27. jaanuari 1994. aasta otsused kohtuasjas C-98/91: Herbrink (EKL 1994, lk I-223, punkt 13) ja kohtuasjas C-189/92: Le Nan (EKL 1994, lk I-261, punkt 12).

17 — Vt eespool 15. joonealuses märkuses viidatud otsus kohtuasjas C-15/95, punkt 19.

18 — Vt eespool 16. märkuses viidatud otsus kohtuasjas C-98/91, punkt 14.

rentnik soovib lepingu lõppemise järel piimatootmist mujal jätkata.

35. Komisjon on minu arvates õigesti märkinud, et selle erandi eesmärki silmas pidades vajab käesolevas asjas vaatluse all olev rentnik, kes on põllumajandusmaa rendilepingu vabatahtlikult üles öelnud, vähem kaitset kui rentnik, kelle leping on lõppenud ja kellel ei ole pealegi õigust taotleda lepingu pikendamist sarnastel tingimustel.

36. Määruse nr 857/84 (muudetud määrusega nr 590/85) artikli 7 lõikes 4 sätestatud erand ei ole seega käesoleval juhul kohaldatav.

37. Neil asjaoludel tuleb teisele eelotsuse küsimusele vastata, et määruse nr 857/84 artikli 7 lõiget 1 ja määruse nr 1546/88 artikli 7 esimese lõigu punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et rendisuhte lõpetamisel ei saa kvoot jääda ettevõtte osa rentnikule, kui rendisuhe lõpetati vabatahtlikult.

38. Asjaoludel, mis on põhikohtuasja menetluse aluseks, ei või rendimaaga seotud kvoot vastavate tingimuste puudumisel üle minna rendileandjale, kes ei ole ise tootja, ega jääda ka rentnikule, kes on rendilepingu vabatahtlikult lõpetanud. Vastavalt Saksamaa Liitvabariigi valitsuse ja komisjoni ettepanekule käesolevas asjas tuleb asjaomane kvoot siseriiklikku reservi tagasi kanda ja siis uuesti jaotada.

VI. Kohtukulud

39. Saksa valitsuse ja komisjoni kulusid ei hüvitata. Kuna põhimenetluse poolte jaoks on käesolev menetlus siseriiklikus kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kulude jaotuse siseriiklik kohus.

VII. Ettepanek

40. Tuginedes eelnevale, teen Euroopa Kohtule ettepaneku langetada järgmine otsus:

1. Määruse (EMÜ) nr 857/84 (muudetud määrusega (EMÜ) nr 590/85) artikli 7 lõiget 1 ning määruse (EMÜ) nr 1546/88 artikli 7 esimese lõigu punkte 1, 3 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtte rendileantud osa tagastamisel ei lähe piimatootmiseks kasutatud aladele vastav kvoot rendileandjale tagasi, kui ta ei ole tagastamise hetkel enam piimatootja, kui ta ei kavatse ka piimatootmist alustada ega asjaomaseid alasid mõnele teisele piimatootjale rendile anda.

2. Määruse nr 857/84 artikli 7 lõiget 1 ja määruse nr 1546/88 artikli 7 esimese lõigu punkti 4 tuleb tõlgendada nii, et rendisuhte lõpetamisel ei saa kvoot jääda rentnikule, kui rendisuhe lõpetati vabatahtlikult.